

Discurs del Dr. Salvador Pié, President de la Fundació Blanquerna, en el dia de la graduació de Blanquerna (21 de juny del 2019 al palau Sant Jordi)

Quina joia, quina festa, quina responsabilitat i emoció en aquest Parlament de benvinguda que us faig com a president de la Fundació Blanquerna. En efecte, 70 anys de la nostra Blanquerna vol dir set vegades deu, ja que el set i els seus múltiples, designen una sèrie completa de plenitud que porten joia i benvolença, sentiments que avui tots compartim en aquesta festiva graduació conjunta al Palau Sant Jordi.

Per això, la primera paraula d'avui és gràcies, gràcies i gràcies a totes i tots els qui ho heu fet possible. Primer de tot, als sis Bisbes de Barcelona que en aquests setanta anys ho han vetllat –amb una doble i especial menció: la primera, al recordat cardenal Jubany, que constituí Blanquerna com a Fundació i promogué la Universitat Ramon Llull, i la segona menció va a l'actual cardenal Omella i als seus bisbes auxiliars, agraint de tot cor l'acompanyament avui del bisbe auxiliar Sergi Gordo. També vull agrair les Congregacions Religioses que tant activament hi han participat des de sempre, als membres del Patronat que ho han guiat, a tantes professores i professors, personal d'administració i serveis que hi han esmerçat dedicació i a tants i tantes alumnes que hi han estudiat.

De forma particular vull mostrar el més profund agraïment a la tasca i dedicació incansable del director general, Dr. Andreu Ibarz, de la gerent: Montse Queralt, i dels tres degans: Dra. Conxita Mestres, Dr. Sergi Corbella i Dr. Josep M. Carbonell, amb els seus equips corresponents. Agraint-ho a ells ho allargo també a tots els seus predecessors i directius de tots aquests anys! En aquest sentit, deixeu-me dir, que Blanquerna està molt joiosa d'aquests setanta anys en que ha intentat dur a terme aquella preciosa benaurança de Jesús que afirma que “Fa més feliç donar que rebre!” (Ac 20,25). Tant de bo que puguem continuar intentant-ho sempre així!

De fet, Blanquerna és una institució universitària que té els seus orígens l'any 1948, quan el Bisbat de Barcelona va erigir l'*Escola de Magisteri Sagrat Cor de l'Església*. Però no serà fins més tard que assumirà el nom de BLANQUERNA, l'obra literària sobre l'educació de Ramon Llull-

Blanquerna progressivament es consolidà com a Fundació Diocesana sense ànim de lucre. Alhora, va sumar-se, com a membre fundador, a la Universitat Ramon Llull (1991), com a primera universitat d'iniciativa social privada a Catalunya estructurada de forma federativa i d'inspiració cristiana, que està ja en els seus vint-i-vuit anys de vida, essent l'únic centre universitari d'iniciativa social a Catalunya amb la qualificació de Campus d'Excel·lència Internacional (CEI).

La “inspiració humanista i cristiana” que guia Blanquerna està arrelada en Ramon Llull i especialment en els seus dos emblemes: l'ESCALA DE L'ENTENIMENT, present en els nostres edificis universitaris, que tot partint de la pedra passa per la flama, la planta, la bèstia, l'home, el cel, l'àngel i acaba amb Déu i l'Arbre de la ciència: logotip central de la nostra Universitat. En efecte, Ramon Llull com a humanista, filòsof, teòleg i místic, en el seu, *Llibre d'amic e amat*, inclòs a la seva obra Blanquerna, presenta tota una “pedagogia de l'amor” com a camí educatiu interior i personalitzador en l'ensenyament de tota ciència.

Avui, però, hi ha un agraïment molt especial i rellevant al nostre padrí d'aquesta graduació conjunta, el Dr. Mayor Zaragoza. Nascut a Barcelona, doctor en Farmàcia, catedràtic universitari, ministre d'educació i, sobretot, director general de l'UNESCO durant dotze anys, co-president del Grup d'Alt Nivell per a l'Aliança de Civilitzacions i, actualment, president de la Fundació Cultura de Pau, de la que ens parlarà. És una personalitat de primera magnitud que avui prestigia en molt la nostra graduació. Una persona que avui esdevé per tots vosaltres graduades i graduats punt de referència professional: primer per la seva seriosa i excel·lent preparació acadèmica i professional, i segon, per un plus que hi ha posat com és la passió per la cultura, manifesta en el seu treball a l'UNESCO, i la passió per la pau, en la Fundació Cultura de Pau. Què bé tenir com a padrí una persona així! Tant de bo se us traspassi aquest preciós esperit que testimonia en la seva vida. Gràcies, Dr. Mayor Zaragoza!

Acabo aquest "Parlament de benvinguda" amb les "paraules d'amor" de Ramon Llull a la seva obra Blanquerna que mostren la inspiració cristiana arrelada en l'amor a Déu, ja que com diu el mateix Llull "*qui ensenya amb amor embelleix allò que diu*" i d'aquí en surt aquest encisador diàleg conclusiu entre l'amic, la persona humana i l'Amat, Déu:

*"Demanaren a l'amic de qui era. Respongué: -D'amor -De què és? -D'amor.
-Qui t'ha engendrat? -Amor. -On vas néixer? -En amor. -Qui t'ha nodrit? -Amor.
-De què vius? -D'amor. -Cóm has nom? -Amor. -D'on vens? -D'amor. -On vas?
-A amor. -On estàs? -En amor..., ja que l'Amat -que és Déu- porta amor i esperança".*

Que així sigui!